**והתניא** מניין לסירום (ג) שהוא אסור. וא"ת אפילו לא אסור סירוס מיקשי ליה לליסמר משום פריה ורביה וכ"ת משום דהוי מלי לשנויי כיון לו בנים הא משמע בסוף הכא על יבמתו (יבמות דף סה:) גבי דביתהו דר' חייא דאי הוה מיפקדה אפריה ורביה לא הוה שתיא סמא דעקרתא אע"ג דהוי לה שתי נקבות ושני זכריים משום נבקר זרע [אמ] זכרך ולערב אל תנח ידך (קהלת יא) ובאשה דלא שייך סירוס אוקי במסקנא לרבי יוחנן בן ברוקה דמתייב בפריה ורביה בעקריה וקנה ולא מוקי כיש לה בנים ויש לומר דמסירוס ניחא ליה למפרך משום דאיכא למ"ד בפרק הבא על יבמתו (שם דף פח:) כיון דקיימא פריה ורביה תו לא צריך: **תלמוד** לומר **ובארצכם לא תעשו.** מכם קא דרים והא דאמר במגיגה (דף יד:) שאלו את בן זומא מהו לסרוסי בלבא אמר להו בארלכם לא תעשו כל שבארלכם לא תעשו התם נפקא לן מארץ כדמפרש בשאלתות דרב אחאי (ה) דהא חובת הגוף הוא מה לי בארץ מה לי בחו"ל אלא הא בארץ לכל אשר בארץ אחא והכא מכם דרים בדפי' ומה שמפרש בשאלתות (ו) דהא דאסר לשתות סמא דעקרתא הייגו כרבי יהודה דאמר דבר שאין מתכוין אסור ואע"ג דקי"ל כר"ש דשרי הייגו דוקא בשבת משום דבעינן מלאכת מחשבת אבל בכל התורה כולה סבירא לן כרבי יהודה ואין נראה לר"י דבכל התורה כולה קי"ל כר"ש דשרי כדמשמע לעיל בפ' המוליא (דף:) דאמרי' דרבי יוחנן סבר בסתם משנה דמיל חופף ומספסף וכו' והייגו כרבי שמעון דשרי דבר שאינו מתכוין וכן משמע בפרק כל פסולי המוקדשין (בכורות דף לד.) דשמואל סבר כר"ש בכל התורה כולה דדבר שאין מתכוין שרי גבי המקיז דם בבכור דפסק שמואל התם כר"ש דשרי להקיז ופריך עד השתא לא אשמועינן שמואל דדבר שאין מתכוין מותר דאמר רב מיא בר אבי בו' ואי יש חילוק בין שבת לדעלמא איצטריך התם שפיר לפסוק כר"ש אע"ג דבבר אשמעינן דבשבת הלכה כר"ש והכא אתיא אפילו לר' שמעון דפסיק ריש הוא דודאי יסתרם בשתי' כוס עיקרין: להביא

לא ליתי רישא דברחא דמנח בביבשא ולישלוק בשיכרא ולישתי ואי לא ליתי דבר אחר חוטרנא וליקרעיה ולותביה אליביה ואי לא ליתי כרתי מכבתותא דמישרי ההוא טייעא דחש ביה אמר ליה לגינאי שקול גלימאי והב לי מישרא דכרתי יהיב ליה ואכלה א"ל אושלן גלימיך ואיגני ביה קלי איכרך גנא ביה כד איחמם וקם נפל פורתא פורתא מינה: לירקונא תרין בשיכרא ומיעקר [א]ומי שרי והתניא [ב]מניין לסירום באדם שהוא אסור ת"ל [ג]ובארצכם לא תעשו בכם לא תעשו דברי ר' חנינא הני מילי היכא דקא מיכוין הכא מעצמו הוא דאמר ר' יוחנן [ד]הרוצה שיסרס תרנגול יטול כרבלתו ומסתרם מאליו והאמר רב אשי רמות רוחא הוא דנקיטא ליה אלא בסרים והאמר ר' חייא בר אבא אמר ר' יוחנן הכל

מיעשו: **ומסתרם מאליו.** ואע"ג דסירוס אסור בידים: **והא אמר רב אשי.** דההוא לאו סירוס הוא אלא רמות רוחא נקיטא ליה לתרנגול ומשיטל הודו הוא מתאבל ואינו משמש אבל בסירוס אפילו ממילא אסור: **אלא בסרים.** הך דשרי למישתי כוס של עיקרין דמי שהוא סרים כבר עסקינן: הכל

**קפיזי.** כלי מחזיק ג' לוגין: **שמכי.** בצליס: **פרסאי.** גדוליס הס: **קוס מזוכיך.** חללי מזוכיך כמו ויעמוד השמן (מלכים ב ד): **וליבעתה.** יבעתנה בלי ידיעתה פתאום: **בוגא.** מלא אגרוף: **מוריקא.** כרכוס: **שבלילתא.** תלתן פגרי"ג: **שיעי דדגא.** מגופת חבית: **ולשייפיה.** לכשיטורו בכיס: **פשטינא.** עשב שאינו גדל בקומה אלא הולך ופשט על גבי קרקע: **חרנוגא.** מין עשב הוא שגדל אצל ההיגים: **היגתא רומיתא.** מין הגת הוא שנקראת רומית: **וליסבה בשחקי דביתנא.** יקחו אותו האפר בכלאי בגדי פשתן בקיץ: **דעמר גופנא.** קוטו"ן: **ליכלי שב כירי.** שבעה גומות: **שביתא דערלה.** זמורות של כרם ילדה: **ולינקטה כסא דחמרא.** יאחוז כוס של יין בידה ותשב על הגומא: **ולוקמה מהא.** מעל גומא זו יושיבהו על זו ועל כל עמידה נימא לה קום מזוכיך: **קמתא דסמידא.** קמח סולת: **וליסבה.** יסובו אותה ממנו: **דנעמיתא.** כת היענה: **ליפתח לה חביתא דחמרא לשמה.** כלומר יין הרבה תשתה תמיד: **שערתא דמשתכח בכפותא דכודנא חיורתי.** שעורה הנמצאת בגלגלי פרדה לבנה: **אי נקטא.** לה בידה חד יומא פסקה מזוהה תרי יומי. אית דגרס נקטה חדא נימא גרעין אחד: **לירקונא.** דאמרן לעילא) קומתא וגביא גילא וכורכמא תרי בשיכרא ומיעקר: **ואי לא.** דלית ליה. אי נמי עביד ולא אהני: **רישא דשיבוטא.** ראש דג ששמו שיבוטא: **דמילחא.** שהוא מלוח: **מוניני דקמצי.** ליר חגבים: **דנקירי.** מין עופות קטנים: **ולישייפיה.** יספספוהו בו: **כין אגור לגודא.** כין תנור לכותל במקום חס שיוצא ולא החולי: **הרולה שיחממנו.** לזה: **יקנחנו בסדינו.** יעטפנו בסדינו יפה או בסדין של חולה אחר של חולי זה: **עבד ליה רב כהנא.** רפואה זו של סדין: **קירא דישפרופי.** שעוה הלפה וטוטפת מכוורת שנתמלאה ועודפת: **אהלא.** אלוי"ן: **חולענא.** אדום: **עילא בר חמרא.** עייר בן אתוטות: **ולינגלה.** החולה: **מיעפא דריסיה.** אמצעית רגלו: **ולישכוך ליה דמא מאפותיה.** יקיז לעייר ממלחו: **ולוסביה אריסיה.** יספך הדס על המגלחת: **ולזדהר מעייניה.** שלא יכנס מדס זה בעיניו: **ריגא דכרחא.** של איל: **דמנח בכבשא.** בכוס בחומץ או בליר: **דבר אחר חוטרנא.** חזיר עלוה (ה) בחבלבורות מגומר: **מכבתותא דמישרי.** מאמצע העדוגה שהם חריפים: **אושלן גלימיך.** השמלני הטלית: **ואיגני בה.** ואישן בה: **קלי.** מעט: **איכריך גנא.** נכרך בה וישן בה: **נפל פורתא פורתא.** קדמה הטלית מחוס שריפת החולי שיצא עם הזיעה ונפלה מתיכות דקות: **ומי שרי.** לשתות כוס עיקרין: **לא תעשו.** קרי ביה לא

מסורת הש"ס

(א) [ניר' הערוך פסיקתא פי' עשב שאינו נם אלא רחב]. (ב) פי' ליר של תרבה ערוך. (ג) [שאין נגיר שום תרבה אלומר מנקרי' ערוך ערך מנוני]. (ד) [ריטב"א]. (ה) [פרשת אמור סימן קכו]. (ו) [שם].

הגהות הב"ח

(א) גמ' בסיכרא דמיעקר ואי לא: (ב) רש"י ד"ה דבר אחר יפי' עלוה. נ"ב עלוה תרגם אונקלוס רקופתא וכן הוא בנ"ק דף קיח ע"ב: (ג) תוס' ד"ה והתניא מנין לסירוס באדם שהוא אסור:

לעזי רש"י

פגרי"ג [פיגורי"ן]. גרגרנית תולבת (עמה). קוטו"ן. כותנה. אלוי"ן [אלואי"ן]. אלוי (עמה).

עין משפט נר מצוה

לו א מי' פע"ז מהלכות איסורי מזבח הלי יא סמג לאין קכ טש"ע אה"ע סי' ה סעיף יב: לח ב מי' שם הלכה י טיש"ע שם סעי' יא: לט ג מי' שם טוש"ע שם סעיף יג בהג"ה:

תורה אור השלם

1 ומעוך וכתות וקתות וקרות וקרות לא תקריבו לה' ובארצכם לא תעשה: ויקרא כב כד

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com